

บทที่ 5
รัฐธรรมนูญของลาว
(Constitution of Laos)

หัวข้อเรื่อง

1. ภาคที่ 1 : ว่าด้วยระบอบการปกครอง
2. ภาคที่ 2 : ว่าด้วยระบบเศรษฐกิจและสังคม
3. ภาคที่ 3 : ว่าด้วยหน้าที่และความรับผิดชอบพื้นฐานของประชาชน
4. ภาคที่ 4 : สภาแห่งชาติ
5. ภาคที่ 5 : ประธานประเทศ
6. ภาคที่ 6 : ว่าด้วยรัฐบาล
7. ภาคที่ 7 : ว่าด้วยการบริหารส่วนท้องถิ่น
8. ภาคที่ 8 : ว่าด้วยอำนาจนิติบัญญัติและศาลตุลาการ
9. ภาคที่ 9 : ว่าด้วยภาษาพูดประจำชาติ ภาษาเขียนทางราชการ สัญญลักษณ์ประจำชาติ ธงชาติ เพลงชาติ และเมืองหลวงของประเทศ
10. ภาคที่ 10 : ว่าด้วยบทส่งท้าย

แนวความคิด

รัฐธรรมนูญของลาวได้เริ่มบัญญัติขึ้นใหม่เมื่อปีค.ศ. 1991 หลังจากการยุติของสงครามเย็นในเวียดนาม โดยลาวเปลี่ยนแปลงการปกครองจากสาธารณรัฐปฏิวัติประชาชนลาว (LPRP) มาเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) เพื่อใช้ในการบริหารประเทศ และควบคุมการปกครองให้เป็นไปด้วยดี

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาบทนี้จบแล้ว นักศึกษาจะสามารถเข้าใจถึงกฎหมายและมาตราต่างๆ ที่บังคับใช้ในการบริหารประเทศ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคมลาว

รัฐธรรมนูญของลาว

ภาคที่ 1 : ว่าด้วยระบอบการปกครอง

มาตรา 1

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นประเทศเอกราชโดยมีประมุขของประเทศเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด และมีขอบเขตของอาณาจักรเป็นหนึ่งเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ รวมทั้งอาณาเขตทางน้ำและทางอากาศ ความเป็นชาติเดียวกัน ประกอบด้วยชนหลายเชื้อชาติ รวมกันและไม่สามารถจะแบ่งแยกออกจากกันได้

มาตรา 2

สถานะภาพของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นรัฐประชาธิปไตย อำนาจทั้งปวงมาจากประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนทุกหมู่เหล่า ซึ่งประกอบด้วยกรรมกร เกษตรกร และผู้ได้รับการศึกษาเป็นแกนนำที่สำคัญ

มาตรา 3

สิทธิของชนชาติหลักต่างๆ ที่รวมกันเป็นชาติลาว ย่อมได้รับการปฏิบัติและรับรองผ่านขบวนการทางการเมืองโดยมีพรรคปฏิวัติประชาชนลาว (Lao People's Revolution Party) เป็นแกนนำ

มาตรา 4

สภาแห่งชาติ (The National Assembly) เป็นองค์กรผู้แทนของประชาชน การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติจะต้องอยู่บนพื้นฐานตามหลักการสากล เสมอภาคกัน เลือกสมาชิกโดยตรงและลงคะแนนลับ

ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งมีสิทธิ์ที่จะปลดผู้แทนออกจากการเป็นสมาชิกภาพได้ ถ้าปรากฏว่าผู้แทนดังกล่าวประพฤติ ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมกับเกียรติยศหรือไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน

มาตรา 5

สภาแห่งชาติและหน่วยงานหรือองค์การของรัฐทุกแห่ง จะต้องจัดตั้งขึ้นภายใต้ บทบาทและหน้าที่ที่สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตยเป็นจุดศูนย์กลาง

มาตรา 6

รัฐให้การคุ้มครองด้านเสรีภาพและสิทธิส่วนบุคคลของประชาชนที่ผู้ใดจะล่วงละเมิดมิได้ ทุกหน่วยงานของรัฐจะต้องปฏิบัติหน้าที่ กำหนดนโยบายและข้อบังคับต่างๆ เพื่อบริการประชาชนและรับรองสิทธิประโยชน์ของประชาชนให้เป็นไปตามข้อบัญญัติของกฎหมาย การกระทำใดๆ ตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติที่ละเมิดสุขภาพ ความเป็นอยู่ของประชาชน หรือทำให้เสื่อมเสียเกียรติภูมิ ชีวิต ความประพฤติชอบ หรือทรัพย์สินส่วนบุคคล การกระทำนั้นถือว่าเป็นสิ่งต้องห้าม จะทำการละเมิดมิได้

มาตรา 7

องค์การลาวแนวหน้าเพื่อรัฐธรรมนูญแห่งชาติ (The Lao Front for National Constitution) องค์การสมาพันธ์ลาวเพื่อสหภาพการค้า (The Lao Federation of Trade Union) สมาพันธ์เยาวชนคณะปฏิวัติลาว (The Lao People's Revolution Young Union) สมาพันธ์แม่หญิงลาว (The Lao Woman's Union) และองค์การทางสังคมที่รวมกัน ซึ่งประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆ ที่มีหน้าที่ปกป้องและสร้างชาติ มีสิทธิในการพัฒนาสิทธิของประชาชนและปกป้องสิทธิตามกฎหมาย ตลอดจนผลประโยชน์ของมวลสมาชิกขององค์การเหล่านี้ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

มาตรา 8

รัฐมีหน้าที่กำหนดนโยบายส่งเสริมความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในชาติ ตลอดจนความเสมอภาคทัดเทียมกันในบรรดาชนเผ่าทั้งหลายด้วยกัน ชนเผ่าทุกชนเผ่ามีสิทธิและเอกภาพในการปกป้องทวงสิทธิของตน มีสิทธิเสรีภาพในการรักษาและส่งเสริมประเพณี และวัฒนธรรมของแต่ละชนเผ่าของตนและของชาติ

การกระทำใดๆ ที่ก่อให้เกิดการแบ่งแยกและกีดกันให้มีความเหลื่อมล้ำกันในบรรดาชนเผ่าต่างๆ นั้น เป็นสิ่งต้องห้าม รัฐมีแนวนโยบายที่จะพัฒนาและส่งเสริมระดับสภาพของเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละชนเผ่าอย่างแน่วแน่

มาตรา 9

รัฐให้การยอมรับนับถือและปกป้องการดำรงไว้ซึ่งพระพุทธศาสนาตลอดจนศาสนาอื่น ที่มีการยอมรับพระและเถร เช่นเดียวกับนักบวชแห่งศาสนาอื่น ตราบใดที่ยังคงให้ผลประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชนได้

การกระทำใดที่เป็นการต่อต้านแบ่งแยกศาสนาหรือชนชั้น การกระทำนั้นให้ถือว่าเป็นสิ่งต้องห้ามจะละเมิดมิได้

มาตรา 10

รัฐจะต้องดำเนินการทางสังคมไปตามครรลองของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ดังนั้นทุกพรรคการเมือง สื่อมวลชนทุกแขนง องค์กรทางสังคมและประชาชนทุกคนจะต้องจัดรูปแบบทางสังคมด้วยตนเองภายในกรอบของสังคมและกฎหมาย รวมทั้งบุคคลธรรมดาที่จะต้องรับรู้หน้าที่และความรับผิดชอบ ภายในขอบเขตของกติกาและกฎหมายกำหนด

มาตรา 11

รัฐมีนโยบายที่จะปกป้องรักษาชาติและรักษาไว้ซึ่งความมั่นคง ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกหมู่เหล่าในทุกกรณี หน้าที่ป้องกันและสร้างความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งเป็นจุดศูนย์รวมน้ำใจและแรงผลักดันที่จะนำมาซึ่งความจงรักภักดีต่อประเทศชาติและประชาชน

การปฏิบัติต่อหน้าที่ของประชาชนเช่นนี้ จะทำให้ปกป้องผลประโยชน์ที่ได้มาจากการปฏิวัติ ชีวิต ทรัพย์สินและหยาดเหงื่อแรงงานของประชาชน และสร้างคุณประโยชน์ให้กับงานพัฒนาชาติ

มาตรา 12

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้วางแนวนโยบายต่างประเทศมุ่งมั่นความมีสันติภาพ มิตรภาพ อิสระภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศอย่างจริงใจบนพื้นฐานของสันติภาพเป็นแกนหลัก ยอมรับและเคารพในสิทธิของความเป็นเอกราช อำนาจอธิปไตยและเขตแดนอธิปไตยของผู้อื่น ไม่มีนโยบายที่จะแทรกแซงกิจการภายในของชาติใด ตั้งมั่นบนพื้นฐานของความเสมอภาค ทัตเทียมและผลประโยชน์ร่วมกัน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สนับสนุนการต่อสู้ทั่วโลก เพื่อให้ได้มาซึ่งสันติสุข ความเป็นเอกราชของชาติ ความเป็นประชาธิปไตย และความก้าวหน้าของสังคมโดยรวม

ภาคที่ 2 : ว่าด้วยระบบเศรษฐกิจและสังคม

มาตรา 13

ระบบเศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กำหนดอยู่บนเศรษฐกิจภาคต่างๆ หลายภาครวมเข้าด้วยกัน โดยมีจุดมุ่งหมายในการเพิ่มผลผลิตและขยายการค้าขายสินค้าและบริการไปอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการแปรสภาพเศรษฐกิจดั้งเดิมตามธรรมชาติไปสู่เศรษฐกิจแปรรูปเป็นสินค้าสำเร็จรูป เพื่อจะเพิ่มการพัฒนายกระดับเศรษฐกิจของชาติ และปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ทั้งทางด้านจิตใจและวัฒนธรรมของบรรดาชนเผ่ากลุ่มต่างๆ ในชาติให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

มาตรา 14

รัฐให้การปกป้องและส่งเสริมทุกรูปแบบของรัฐในการยอมรับสิทธิของสินทรัพย์ส่วนบุคคล เช่นเดียวกับส่งเสริมภาคเอกชน ให้มีการลงทุนโดยเสรีภายในประเทศ รวมทั้งชาวต่างชาติที่ลงทุนในลาว รัฐมีนโยบายกระตุ้นเร้าทุกภาคเศรษฐกิจที่จะสามารถแข่งขันและร่วมมือกับต่างชาติในการผลิตและธุรกิจในทุกด้านอย่างเสมอภาคกัน

มาตรา 15

รัฐให้การคุ้มครองสินทรัพย์ส่วนบุคคล (รวมทั้งสิทธิการจัดตั้ง การบริหารตลอดจนการโอนเปลี่ยนสิทธิ์ ก็ได้รับการยอมรับตามกฎหมายและมีผลใช้บังคับ) และสิทธิจากการสืบมรดกตกทอดจากบรรพบุรุษทั้งจากตัวบุคคลหรือสถาบันองค์การต่างๆ ถ้าเป็นที่ดินของรัฐก็จะได้รับการยอมรับสิทธิการใช้งานและใช้ประโยชน์ ตลอดจนการโอนสิทธิให้ผู้อื่นได้หรือรับมรดกสืบทอดได้ภายในตัวบทกฎหมายที่กำหนด

มาตรา 16

การจัดการภาคเศรษฐกิจเป็นไปตามแนวโน้มของการตลาดที่ยึดถือความต้องการของผู้บริโภคเป็นเป้าหมาย โดยมีส่วนกลางสนับสนุนและผลักดัน ในขณะที่เดียวกันก็ให้ระดับท้องถิ่นมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสม

มาตรา 17

ทุกองค์การและประชาชนทุกคนจะต้องร่วมกันรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ที่ดิน ทรัพยากรใต้ดิน ป่าไม้ ห้วย หนอง คลอง บึง แหล่งน้ำและสภาพบรรยากาศไว้

มาตรา 18

รัฐส่งเสริมและให้คำปรึกษาแนะนำการพัฒนาความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจในหลายรูปแบบด้วยกัน ความสัมพันธ์กับต่างประเทศอยู่บนพื้นฐานของการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน ทั้งด้านเอกราชประชาธิปไตย ความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน

มาตรา 19

รัฐมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้ทุกคนมีการศึกษาดี เช่นเดียวกันกับการสร้างคนรุ่นใหม่ ให้เป็นพลเมืองดี

เป้าหมายของการศึกษา การมีกิจกรรมทางวัฒนธรรม และทางวิทยาศาสตร์ที่พิสูจน์ได้ ก็เพื่อยกระดับของความรู้ความสามารถของพลเมืองและส่งเสริมให้การยอมรับนับถืออำนาจอธิปไตย แสดงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทุกชนหมู่เหล่า สนับสนุนความรู้สึกรักชาติร่วมกันและคอยให้การศึกษาระดับพื้นฐานทั่วกัน

นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ส่งเสริมให้จัดตั้งโรงเรียนเอกชนภายใต้การดูแลของรัฐ โรงเรียนของรัฐที่มีประชาชนช่วยเหลือในการก่อสร้างโรงเรียนก็สามารถกระทำได้ทุกระดับ เพื่อให้การศึกษาได้ขยายออกไปอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะการพัฒนาการศึกษาให้กับชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ตามเขตชนบทต่างๆ ที่ห่างไกล

รัฐมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและขยายวัฒนธรรม ประเพณีและศิลปะที่งดงามของชาติไปพร้อมๆ กันกับการยอมรับวัฒนธรรมของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปจากวิถีชีวิตดั้งเดิมรวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่เปิดกว้างยิ่งขึ้น โดยยังดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไว้อย่างมั่นคง

มาตรา 20

รัฐให้ความสำคัญในการบริการด้านสาธารณสุขอย่างกว้างขวาง ส่งเสริมให้เอกชนตั้งสถานพยาบาลภายใต้การควบคุมของรัฐ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมกีฬา ยิมนาสติกและการท่องเที่ยว ดูแลผู้พิการหรือไร้ความสามารถจากสงคราม ตลอดจนครอบครัวของผู้กล้าหาญเหล่านี้ที่อุทิศชีวิต และต่อสู้เพื่อประเทศชาติรวมถึงให้ความสำคัญด้านสุขอนามัยแม่และเด็ก

ภาคที่ 3 : ว่าด้วยหน้าที่และความรับผิดชอบพื้นฐานของประชาชน

มาตรา 21

คนลาว คือ บุคคลที่ถือสัญชาติลาวที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

มาตรา 22

คนลาวทุกคน ย่อมไม่มีความแตกต่างด้านเพศ สถานะทางสังคม การศึกษา ความเชื่อถือหรือการแบ่งชนชั้น ตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้ ทุกคนย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกัน

มาตรา 23

คนลาวที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งและมีสิทธิ์สมัครเข้ารับ การเลือกตั้งเมื่ออายุครบ 21 ปีขึ้นไป ยกเว้นเป็นบุคคลวิกลจริต หรือยกเลิกสิทธิตามคำสั่ง ของศาล

มาตรา 24

ประชาชนพลเมืองลาวทุกเพศ ย่อมมีสิทธิ์เสมอภาคทั้งกิจกรรมด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคมและสถาบันครอบครัว

มาตรา 25

พลเมืองลาวทุกคน ย่อมมีสิทธิได้รับการศึกษา

มาตรา 26

พลเมืองลาวทุกคน ย่อมมีสิทธิในการเลือกประกอบอาชีพ トラบโคที่ไม่ขัดกับ กฎหมาย คนลาวที่ทำงานในองค์การหรือหน่วยงานใด ย่อมมีสิทธิ์ที่จะหยุดพัก ได้รับการ รักษาพยาบาลเมื่อยามป่วยไข้ หรือได้รับการช่วยเหลือในกรณีทุพพลภาพหรือไร้ความ สามารถจากการทำงานนั้น ตลอดจนยามแก่เฒ่าปลดเกษียณหรือเหตุอื่นใดที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 27

พลเมืองลาวมีเสรีภาพในการตั้งหลักแหล่งและเคลื่อนย้ายได้ตามกฎหมาย

มาตรา 28

พลเมืองลาว มีสิทธิร้องทุกข์ เรียกร้องและเสนอแนะข้อคิดเห็นกับรัฐในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและประโยชน์ของชุมชนหรือตัวบุคคล แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย

มาตรา 29

สิทธิของประชาชนพลเมืองลาวในร่างกายและทรัพย์สิน เป็นสิ่งที่ผู้ใดจะล่วงละเมิดมิได้ การจับกุมหรือถูกค้นตัวหรือทรัพย์สิน ไม่สามารถกระทำได้ นอกจากมีหมายจับหรือได้รับอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีอำนาจดำเนินการ ยกเว้นแต่กรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดไว้

มาตรา 30

พลเมืองลาว มีสิทธิและเสรีภาพในการนับถือหรือไม่นับถือศาสนาใดๆ

มาตรา 31

พลเมืองลาว มีสิทธิและเสรีภาพในการพูด เขียน และรวมกลุ่ม รวมทั้งมีสิทธิในการก่อตั้งสมาคมและการเดินขบวน ซึ่งต้องไม่ขัดกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 32

พลเมืองลาว มีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและวิธีการต่างๆ เพื่อสร้างศิลปะและวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับประเพณีและวัฒนธรรมของชาติ โดยไม่ขัดแย้งกับกฎหมาย

มาตรา 33

รัฐให้การปกป้องและคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของพลเมืองลาวที่พำนักอยู่ในต่างประเทศ

มาตรา 34

พลเมืองลาวทุกคน ต้องปฏิบัติตามกฎหมายแห่งรัฐธรรมนูญ มีระเบียบวินัยในการทำงานอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคมเดียวกัน ตลอดจนมีภาระต้องปฏิบัติต่อกฎระเบียบและกลไกปกครองของประเทศ

มาตรา 35

พลเมืองลาว มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเสียภาษีและหน้าที่ตามกฎหมาย บัญญัติ

มาตรา 36

พลเมืองลาว มีหน้าที่ป้องกันประเทศ รักษาความสงบเรียบร้อยและรับใช้ชาติด้วยการเป็นทหารตามพันธะข้อกำหนดของกฎหมาย

มาตรา 37

คนต่างด้าวและผู้ที่ไม่ได้สัญชาติลาว ก็มีสิทธิและเสรีภาพภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายลาวด้วยเช่นกัน โดยมีสิทธิเรียกร้องต่อศาลและสถาบันอื่นของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่ผูกพันภายใต้เงื่อนไขและกฎข้อบังคับตามรัฐธรรมนูญแห่ง สปป.ลาว

มาตรา 38

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้สิทธิแก่คนต่างชาติ ซึ่งขอตั้งถิ่นฐานจากการต่อสู้เพื่อเสรีภาพ ความยุติธรรม สันติภาพและวิทยาศาสตร์

ภาคที่ 4 : สภาแห่งชาติ

มาตรา 39

สภาแห่งชาติ เป็นสถาบันด้านนิติบัญญัติซึ่งดำเนินการตามกฎหมายมีสิทธิโดยชอบตามนัยแห่งกฎหมาย ที่สามารถตัดสินใจเรื่องสำคัญและเป็นพื้นฐานของชาติ ในขณะเดียวกันก็ควบคุมสอดส่องการบริหารงานของรัฐบาลและศาลยุติธรรม

มาตรา 40

สภาแห่งชาติ มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. ร่างกฎหมายให้ความเห็นชอบ รับรองและประกาศใช้รัฐธรรมนูญ
2. พิจารณาให้ความเห็นชอบและรับรองกฎหมายที่เสนอ
3. กำหนดเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกด้านภาษีอากร
4. พิจารณาและอนุมัติแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและงบประมาณประจำปี
5. แต่งตั้งหรือถอดถอนประธานประเทศ รองประธานประเทศ โดยการเสนอแนะและเห็นชอบของคณะกรรมการสภาแห่งชาติ
6. พิจารณาอนุมัติหรือถอดถอนในการแต่งตั้ง รัฐมนตรีในคณะรัฐบาลตามข้อเสนอนแนะและเห็นชอบของประธานประเทศ
7. แต่งตั้งหรือถอดถอนนอกจากตำแหน่งของประธานศาลสูงสุดและอัยการสูงสุดตามการเสนอแนะและให้ความเห็นชอบคณะกรรมการสภาแห่งชาติ
8. ตัดสินใจในการจัดตั้งหรือยุบคณะรัฐมนตรีเทียบเท่ารัฐมนตรี ระดับจังหวัด และระดับเทศบาล และสามารถกำหนดขอบเขตของจังหวัดและเขตเทศบาลโดยการเสนอแนะเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี
9. ประกาศอภัยโทษหรือประกาศการยกเลิกคุมขังในวาระสำคัญๆ
10. ตัดสินใจให้สัตยาบันรับรองหรือยกเลิกพันธะข้อตกลงกับต่างชาติ ที่เป็นไปตามหลักกฎหมายสากลและกฎระเบียบหรือกฎบัตรนานาชาติ
11. ตัดสินประกาศสงครามและสงบศึก
12. ควบคุมและสอดส่องให้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
13. ปฏิบัติตามสิทธิที่มีและให้ผู้อื่นปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดโดยกฎหมาย

มาตรา 41

สมาชิกสภาแห่งชาติจะถูกเลือกตั้งโดยพลเมืองผู้มีสิทธิออกเสียงของลาวที่เลือกมาแต่ละเขตเลือกตั้งที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

สมาชิกสภาแห่งชาติมีวาระสมัยละ 5 ปี

การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติจะต้องมีการเลือกตั้งภายใน 2 เดือนนับจากอายุสมัยของสภาแห่งชาติสิ้นสุดลง

ในภาวะสงครามหรือเกิดเหตุการณ์ใดๆ ที่ไม่สามารถนำไปสู่การเลือกตั้งได้ สภาแห่งชาติอาจเลื่อนการเลือกตั้งออกไปอีกได้ไม่เกิน 6 เดือนหลังจากเหตุการณ์ได้เข้าสู่ภาวะปกติแล้ว

มาตรา 42

สภาแห่งชาติสามารถเลือกคณะกรรมการสภาซึ่งประกอบด้วยประธาน รองประธาน และสมาชิกจำนวนหนึ่ง ประธานสภาและรองประธานสภาจะดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการสภาแห่งชาติด้วยก็ได้

มาตรา 43

สภาแห่งชาติจัดให้มีการประชุมสภาตามปกติ 2 ครั้งต่อปี โดยคณะกรรมการสภาได้นำเสนอเรื่องขึ้นมาพิจารณากรณีที่คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วน อาจมีการจัดประชุมสภาเป็นวาระพิเศษขึ้นมาได้

มาตรา 44

การประชุมของสภาแห่งชาติจะถือว่าครบองค์ประชุมก็ต่อเมื่อมีสมาชิกเข้าประชุมเกินครึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาแห่งชาติทั้งหมดที่มาประชุม แต่อาจมีข้อยกเว้นในกรณีที่อยู่ในบทบัญญัติตามมาตรา 54 และมาตรา 80 ตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา 45

สถาบัน องค์การหรือบุคคลที่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมายได้ คือ
1. ประธานประเทศ

2. คณะกรรมการสภาแห่งชาติ
3. คณะรัฐบาล
4. ศาลสูงสุด
5. อัยการสูงสุด
6. หน่วยงานขนาดใหญ่จากส่วนกลาง

มาตรา 46

หลังจากกฎหมายได้ผ่านสภาแห่งชาติรับรองแล้ว ประธานประเทศต้องประกาศใช้ภายใน 30 วัน ในช่วงก่อนประกาศในกำหนด 30 วันนี้ประธานมีสิทธิ์ที่จะส่งคืนให้สภาแห่งชาติพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แต่ถ้าสภาแห่งชาติยืนยันในหลักการเดิม ประธานประเทศก็ต้องประกาศให้มีผลบังคับใช้ภายใน 15 วัน

มาตรา 47

ในระหว่างการเปิดประชุมสามัญประจำปี ปีละ 2 ครั้งนั้น สิ่งที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับอนาคตของชาติและผลประโยชน์หลักของประชาชน ต้องนำเสนอขออนุมัติจากสภาแห่งชาติหรือคณะกรรมการสภาแห่งชาติ

มาตรา 48

คณะกรรมการสภาแห่งชาติ มีสิทธิและหน้าที่ดังนี้

1. จัดเตรียมวาระในการประชุมสภาแห่งชาติและจัดให้มีการประชุมให้เป็นไปตามวาระที่กำหนด
2. ทำหน้าที่อธิบายและแปรเจตนารมณ์การใช้กฎหมายและรัฐธรรมนูญ
3. ควบคุมและกำกับดูแลการทำงานของคณะรัฐบาลและศาลตุลาการในระหว่างที่สภาแห่งชาติยังไม่อยู่ในสมัยประชุม
4. ยื่นเสนอสภาแห่งชาติให้เปิดสมัยประชุม
5. ทำหน้าที่ควบคุมให้มีการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อกำหนดของกฎหมาย

มาตรา 49

สภาแห่งชาติสามารถจัดตั้งคณะกรรมการแต่ละสาขาได้เพื่อพิจารณากลับกรองร่างกฎหมาย ร่างกิจจานุเบกษาและบทบัญญัติของรัฐเสนอต่อคณะกรรมการสภาแห่งชาติและประธานประเทศ นอกจากนี้ยังพิจารณาช่วยสภาหรือคณะกรรมการสภาในการใช้กฎหมายและการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการอีกด้วย

มาตรา 50

สมาชิกสภาแห่งชาติ มีสิทธิ์ที่จะสอบถาม ได้แย้งหรือคัดค้านการกระทำของรัฐมนตรีในคณะรัฐบาล ประธานศาลสูงสุด อัยการสูงสุดได้ ผู้ที่ถูกซักถามหรือคัดค้านต้องตอบชี้แจงด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรในระหว่างที่มีการเปิดสมัยประชุม

มาตรา 51

สมาชิกของสภาแห่งชาติจะได้สิทธิ์ยกเว้นโดยไม่ต้องถูกฟ้องร้องหรือถูกจำคุกคุมขังในระหว่างสมัยประชุม นอกเสียจากมีการอนุมัติจากสภาแห่งชาติ หรือคณะกรรมการสภาแห่งชาติ

ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับความผิดร้ายแรงและเร่งด่วนฉุกเฉิน หน่วยงานที่จับกุมคุมขังสมาชิกสภาแห่งชาติจะต้องรายงานให้สภาหรือคณะกรรมการสภาทราบ เพื่อพิจารณาคัดสินใจสั่งการ ข้อนหาและข้อสอบสวนดังกล่าว จะไม่มีผลให้สมาชิกที่ถูกกล่าวโทษ ขาดสภาพการเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติ

ภาคที่ 5 : ประธานประเทศ

มาตรา 52

ประธานประเทศ คือ ประมุขแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) และเป็นตัวแทนของชนชาติลาวทั้งหมดทั้งที่อยู่ในประเทศและต่างประเทศ

มาตรา 53

ประธานประเทศมีสิทธิและหน้าที่ดังนี้

1. ประกาศใช้รัฐธรรมนูญปกครองและกฎหมายที่ได้ผ่านสภาแห่งชาติรับรองแล้ว
2. ทำหน้าที่ด้านพิธีการทูตและตัวแทนของชาติในฐานะประมุขตามที่ คณะกรรมการสภาแห่งชาติเห็นชอบและชี้แนะ
3. แต่งตั้งและถอดถอนนายกรัฐมนตรี และสมาชิกในคณะรัฐบาลด้วยการอนุมัติ หรือให้มีการยุบสลายจากสภาแห่งชาติกรณีขาดความไว้วางใจ
4. แต่งตั้งโยกย้ายหรือถอดถอนเจ้าแขวง (ผู้ว่าราชการจังหวัด) หรือนายกเทศบาล โดยการเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรี
5. ตัดสินใจเลื่อนหรือลดตำแหน่งยศระดับนายพลทหารที่อยู่ในกองกำลังหรือ ความมั่นคงแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี
6. เป็นหัวหน้ากองทัพประชาชน
7. เป็นประธานที่ประชุมรัฐบาลตามแต่ความจำเป็น
8. เป็นผู้มีตำแหน่งเกียรติยศสูงสุดแห่งรัฐ และเป็นผู้ตัดสินใจคัดเลือกให้เหรียญ ตราแห่งชาติเพื่อเป็นเกียรติคุณ และสัญลักษณ์แห่งความกล้าหาญ
9. เป็นผู้ตัดสินใจให้อภัยโทษหรือนิรโทษกรรม
10. เป็นผู้ตัดสินใจสั่งการกองทัพทั้งหมดหรือบางส่วนโดยเฉพาะ
11. ประกาศให้การรับรอง หรือ ยกเลิกเพิกถอนข้อตกลง สนธิสัญญาที่ได้ลงนามไว้ กับต่างประเทศ
12. แต่งตั้ง เรียกกลับตัวแทนหรือทูตผู้มีอำนาจเต็มแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวกลับจากต่างประเทศ
13. ปฏิบัติตามสิทธิ และ ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามหน้าที่ที่มีข้อผูกพันตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 54

ประธานแห่งประเทศไทยถูกคัดเลือกโดยสภาแห่งชาติด้วยเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกทั้งหมดของสภาแห่งชาติที่เข้าร่วมประชุม ประธานแห่งประเทศไทยมีวาระดำรงตำแหน่ง คราวละ 5 ปี

มาตรา 55

ประธานประเทศ อาจมีรองประธานประเทศได้ 1 ตำแหน่ง เพื่อช่วยประธานทำหน้าที่แทนระหว่างที่ประธานประเทศไม่อยู่รองประธานประเทศ ถูกเลือกมาจากสภาแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเกินกว่าครึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาแห่งชาติที่เข้าร่วมประชุม

ภาคที่ 6 : ว่าด้วยรัฐบาล

มาตรา 56

รัฐบาลเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านบริหารประเทศ ผู้จัดการรัฐบาลทำหน้าที่บริหารประเทศในทุกด้าน ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคม ป้องกันประเทศชาติ ความมั่นคง และความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

มาตรา 57

รัฐบาลมีสิทธิและหน้าที่ดังนี้

1. ให้มีการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญกฎหมายและเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ปัญหาให้กับสภาแห่งชาติ ประกาศในกิจจานุเบกษาและราชบัญญัติในนามประธานประเทศ
2. เสนอร่างกฎหมายต่อสภาแห่งชาติ ร่างกิจจานุเบกษาและร่างพระราชบัญญัติเสนอต่อประธานประเทศ
3. กำหนดแผนการทางด้านพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม เสนองงบประมาณประจำปีต่อสภาแห่งชาติเพื่อพิจารณาและขออนุมัติ
4. จัดทำกิจจานุเบกษาและตัดสินใจด้านการบริหารเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิชาการ ความมั่นคง การป้องกันประเทศชาติ รวมทั้งความสัมพันธ์กับต่างประเทศ
5. จัดระบบขององค์การ ชี้นำและควบคุมให้องค์การต่างๆ ทำหน้าที่บริหารอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ทั่วทุกสาขาและองค์การบริหารระดับท้องถิ่น
6. จัดองค์กรและควบคุมกองกำลังป้องกันชาติและความมั่นคง
7. ทำสัญญาลงนามข้อตกลงกับต่างชาติและชี้แนะแนวทางปฏิบัติ
8. ระวังหรือยกเลิกการตัดสินใจ คำสั่งของรัฐมนตรี หรือหน่วยงานเทียบเท่ากระทรวง หน่วยงานที่ขึ้นอยู่กับรัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ถ้ามีการปฏิบัติขัดแย้งกับกฎหมาย
9. ให้มีการใช้สิทธิอย่างถูกต้อง รวมทั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามบทบัญญัติของกฎหมาย

มาตรา 58

รัฐบาลประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และประธานคณะกรรมการที่เทียบเท่ารัฐมนตรี มีวาระปฏิบัติงานสมัยละ 5 ปี

มาตรา 60

นายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล กำหนดแนวนโยบาย และควบคุมงานของคณะรัฐบาล คณะตัวแทนหน่วยงานของรัฐบาลที่เทียบเท่า หรือ องค์การอื่นใดที่อยู่ภายใต้การควบคุมบังคับบัญชาจากรัฐบาล นอกจากนี้ ยังต้องกำหนดให้แนวทางการบริหารของเจ้าแขวงและนายกเทศบาลทั่วประเทศ นายกรัฐมนตรี มีอำนาจในการแต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการ รองประธานคณะกรรมการของหน่วยงานที่เทียบเท่ากระทรวง รองเจ้าแขวง รองนายกเทศบาล และเจ้าเมืองได้

มาตรา 61

สภาแห่งชาติ อาจลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล หรือรัฐมนตรี ในรัฐบาลได้ ถ้าคณะกรรมการสภาแห่งชาติ หรือเสียงสมาชิกสภาแห่งชาติเกิน 1 ใน 4 ขอเปิดอภิปรายซักถามภายใน 24 ชั่วโมง ที่สภาแห่งชาติลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล ประธานประเทศมีสิทธิยับยั้งโดยเสนอให้สภาแห่งชาติพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง สภาแห่งชาติจะต้องจัดประชุมใหม่เป็นครั้งที่ 2 ภายในเวลา 48 ชั่วโมงหลังจากพิจารณาครั้งแรก ถ้ามติใหม่ครั้งที่ 2 ของสภาแห่งชาติยังคงลงมติไม่ไว้วางใจเช่นเดิม รัฐบาลต้องลาออก

ภาคที่ 7 : ว่าด้วยการบริหารส่วนท้องถิ่น

มาตรา 62

ในการบริหารส่วนท้องถิ่นของ สปป. ลาว ประกอบด้วย

- ❖ แขวง (เทียบเท่าจังหวัด) มีเจ้าแขวงเป็นหัวหน้า มีรองเจ้าแขวงเป็นผู้ช่วย
- ❖ เทศบาล (เทียบเท่าเทศบาลเมือง) มีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้า มีรองนายกเทศมนตรีเป็นผู้ช่วย
- ❖ เมือง (เทียบเท่าอำเภอ) เรียกว่าเจ้าเมือง มีรองเจ้าเมืองเป็นผู้ช่วย
- ❖ บ้าน (เทียบเท่าหมู่บ้าน) เรียกเจ้าบ้าน ถ้าเป็นหมู่บ้านใหญ่ มีรองเจ้าบ้านเป็นผู้ช่วย

มาตรา 63

เจ้าแขวง นายกเทศมนตรี และเจ้าเมือง มีสิทธิและหน้าที่ดังนี้

- ❖ ดูแลให้มีการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ควบคุมหน่วยงานให้ปฏิบัติตามการตัดสินใจและคำสั่งของระดับสูงอย่างเข้มงวด
- ❖ ชี้นำและควบคุมหน่วยงานได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ความรับผิดชอบอย่างเต็มกำลังทุกหน่วยงาน
- ❖ คัดค้านหรือยกเลิกการปฏิบัติงานของหน่วยงานตนเองหรือระดับได้บังคับบัญชาที่ขัดแย้งกับตัวบทกฎหมาย
- ❖ พิจารณาและแก้ไขข้อร้องเรียน คำร้องทุกข์ หรือ ข้อเสนอแนะของประชาชน ภายใต้สิทธิและอำนาจของประชาชนที่กฎหมายให้ไว้

มาตรา 64

เจ้าบ้านมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายตัดสินใจ หรือออกคำสั่ง รักษาความสงบสุขและความมั่นคงปลอดภัยของหมู่บ้าน และพัฒนาหมู่บ้านให้มีความมั่นคงรุ่งเรืองในทุกด้าน

ภาคที่ 8 : ว่าด้วยอำนาจนิติบัญญัติและศาลตุลาการ

ก) ศาลประชาชน

มาตรา 65

ศาลประชาชน คือ หน่วยงานยุติธรรมของรัฐซึ่งประกอบด้วย ศาลประชาชนสูงสุด ศาลจังหวัดและเทศบาล ศาลเมืองและศาลทหาร

มาตรา 66

ศาลประชาชนสูงสุด คือ หน่วยงานที่มีอำนาจสูงสุดด้านตุลาการ ซึ่งศาลนี้จะตรวจสอบคำตัดสินอย่างละเอียดถี่ถ้วนที่ส่งมาจากศาลประชาชนท้องถิ่น และศาลทหาร

มาตรา 67

รองประธานศาลประชาชนสูงสุด และบรรดาผู้พิพากษาทั้งหลายในบรรดาศาลทุกระดับชั้น จะถูกแต่งตั้งหรือถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยคณะกรรมการสภาแห่งชาติ

มาตรา 68

ศาลประชาชนตัดสินความโดยอิสระ แต่ก็ยึดถือตามบทบัญญัติที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น

มาตรา 69

การสอบสวนหรือการไต่สวนของศาล จะต้องกระทำโดยเปิดเผย ยกเว้นแต่คดีความที่กฎหมายบังคับไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ต้องหาที่มีสิทธิที่จะต่อสู้ได้แม้เมื่อถูกกล่าวหา คณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายมีสิทธิที่จะช่วยเหลือผู้ต้องหาด้วยกฎหมายคดีความได้

มาตรา 70

ผู้แทนจากหน่วยงานหรือองค์การทางสังคม มีสิทธิที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในขบวนการทางศาลภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายพึงกำหนดให้

มาตรา 71

คำพิพากษาคัดสิน โดยศาลประชาชนที่มีผลบังคับใช้อย่างถูกต้อง ทุกฝ่ายต้องยอมรับ ไม่ว่าจะเป็นหมุ่คณะ รัฐ หรือ องค์การสังคมนใดก็ตาม รวมทั้งประชาชนทุกคนผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องกัน จะต้องเข้มงวดกวดขันในการนำเสนอเพื่อให้กฎหมายมีผลบังคับใช้

ข) สถาบันอัยการ

มาตรา 72

สถาบันอัยการ ซึ่งประกอบด้วยสถาบันอัยการสูงสุด อัยการจังหวัด เทศบาล เมือง และสถาบันตุลาการของทหาร

หน้าที่และสิทธิ์ของสำนักงานอัยการแห่งชาติ มีหน้าที่และสิทธิ์ดังนี้

1. ควบคุมให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมายทุกกระทรวง กรม กอง หน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อรัฐบาล หน่วยงานหรือองค์การทางสังคม องค์การส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐ ข้าราชการและประชาชนทุกคน
2. ปฏิบัติหน้าที่ทนายของแผ่นดิน

มาตรา 73

ในการปฏิบัติหน้าที่ สำนักงานอัยการแห่งชาติ จะปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนด และรับคำสั่งจากอัยการสูงสุดเพียงหน่วยงานเดียวเท่านั้น

**ภาคที่ 9 : ว่าด้วยภาษาพูดประจำชาติ ภาษาเขียนทางราชการ สัญลักษณ์
ประจำชาติ ธงชาติ เพลงชาติ และเมืองหลวงของประเทศ**

มาตรา 75

ภาษาพูด และภาษาเขียนลาว เป็นภาษาประจำชาติที่เป็นทางราชการ

มาตรา 76

สัญลักษณ์ประจำชาติลาว คือ รูปวงกลมของช่อรวงข้าว ที่ด้านล่างครึ่งหนึ่งเป็นใบ
ต้นข้าวและมีริบบิ้นสีแดงด้านล่าง มีกึ่งเฟืองอยู่ด้านล่างมีคำว่า สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว และมีคำว่าสันติภาพ เอกราช ประชาธิปไตย เอกภาพและความเจริญรุ่งเรือง
มีรูปธาตุหลวงตั้งอยู่ระหว่างเขื่อน น้ำตก และทุ่งนาโดยมีถนนอยู่ตรงกลาง ซึ่งทั้งหมดอยู่ใน
วงกลมกลางของภาพ

มาตรา 77

ธงประจำชาติของ สปป.ลาว คือ สีน้ำเงินเข้มตรงกลาง มีแถบสีแดงบนและล่าง
และมีรูปดวงจันทร์สีขาว ความกว้างของธงจะเป็น 2 ใน 3 ส่วนของความยาวพื้นที่แถบสีแดง
แต่ละด้านมีขนาดเท่ากับครึ่งหนึ่งของแถบสีน้ำเงินตรงกลางพื้นที่ของดวงจันทร์สีขาวเท่ากับ
4 ใน 5 ส่วนที่เป็นสีน้ำเงิน

มาตรา 78

เพลงประจำชาติของ สปป.ลาว คือ เพลงชาติลาว

มาตรา 79

เมืองหลวงของ สปป.ลาว คือ กรุงเวียงจันทน์

ภาคที่ 10 : ว่าด้วยบทส่งท้าย

มาตรา 80

สภาแห่งชาติ สปป.ลาว เท่านั้นที่มีสิทธิ์รับรองรัฐธรรมนูญ การประกาศรับรองรัฐธรรมนูญต้องมีคะแนนเสียงรับรองขั้นต่ำ 2 ใน 3 ของจำนวนทั้งหมด ของสมาชิกสภาแห่งชาติ

คำถามท้ายบทที่ 5

1. สปป. ลาว ได้กำหนดมาตราในรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับด้านการปกครองประเทศอย่างไร? มีปัจจัยใดอะไรบ้างที่ช่วยให้สปป.ลาวมั่นใจได้ว่าจะสามารถควบคุมการปฏิวัติหรือความต่อต้านจากประชาชนได้? จงอธิบายมาตรานั้นๆมาให้เข้าใจ

2. พรรคสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ซึ่งเป็นพรรคเดียวในรัฐบาลที่กุมอำนาจการบริหารเบ็ดเสร็จในปัจจุบันนี้ ท่านคิดว่า บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญมีความชอบธรรมและถูกต้องมากน้อยอย่างไร? และท่านคิดว่า รัฐธรรมนูญปี ค.ศ. 1991 ที่พรรคสปป.ลาวกำหนดนี้ ควรเป็นลักษณะอย่างไร? ในยุคการสื่อสารไร้พรมแดนนี้ จงอธิบาย

3. อะไร คือปัจจัยหลักที่ทำให้ประชาชนลาว ไม่ต่อต้านบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ? และยอมรับการบริหารงานของพรรคการเมืองพรรคเดียวของ สปป. ลาว? จงอธิบายประกอบเหตุผล

4. มาตราที่กล่าวถึงอำนาจนิติบัญญัติและศาลยุติธรรมได้ระบุนายละเอียดยี่สำคัญอะไรบ้าง? จงอธิบาย และวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียมาให้เข้าใจ

5. เหตุใดพรรค LPRP จึงได้มีการตรากฎหมาย และร่างรัฐธรรมนูญใช้ ทั้งๆที่ในอดีตไม่มีผู้นำคนใดสนใจที่จะกระทำเช่นนี้ จงกล่าวถึง สาเหตุและแรงจูงใจ รวมถึงกลยุทธ์ที่ สปป. ลาวทำเช่นนี้ ว่ามีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างไร? จงแสดงความคิดเห็น